Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26062
Copyright: Admont, Benediktinerstift

atus in mag̃ ũtute procedẽs fugientes. Grecos usq; ad eor tẽptoria sui sequ
ti. Quor tẽptoria. Troiani qi victores inuadũt uinciũt ⁊ pdant multos abeis
armis ereptis aur ⁊ argenti copia mag̃ numis q; in sencis inuenerũt eo
rũ ⁊ omes eor suplectiles aliquantes ad eor plidia detulerũt. Hic fuit ille
dies ing̃ ipi belli pcetus potuit ce finis. ⁊ Troiani tẽ fuisset intoũ absolu
te victores. Si fata que statuũt adusa fuit ꝯgere oia ceas insidus tol
lũt de medio per que adusa q̃ fuit disponũt finaliter ꝯplectũt. Oquã fuit
fragil' ⁊ debil' ea q̃ Troianor oculos obcecauit. ⁊ spaliter Hectoris q̃ pse sue
clades ⁊ suor omiũ, fuis inritus nõ potuit euitare ea eo die imminta pote
tia Troia fuisset q; os Grecos q̃ uenerãt ꝯ eos mori tradẽ finaliter potuis
set. Et se ab imminentib; ⁊ fuis pielis liberare. Sed nõ e illa laudabilis
in aliq̃ sapiẽte discretio q̃ ea e aliquo graui ⁊ mortali pielo al' negd ꝓpedit
⁊ fortuna os arridet q; plurimos ⁊ felices adiuctus se pot ab eo subito liberare
felicis; successum q̃ sibi repẽte fortuna ministrat. Grata manu nõ reapit. Vt
ingratus ⁊ finaliter nõ psequit apphendẽdo illd q; una ora os exibet felix e
uent. Nam si ea hora illd nõ reapit ⁊ admittat h; differendo dimittit. nũq̃
ad illd q; uno pũto potuit obtinẽ, potest postea preuenire. Nam fata si bonũ
q; ingerũt statim nõ reapit ab ingrato, tamq̃ ille q; per ingratitudẽ uitium
illd amisit exibere postea os negat. Sic successit infelix Hector illo die
ing̃ potuisset de suis hostib; i mlta gloria obtinere triũphum diu, p aaces
discariẽt psequẽdo hostes suos qui tãq̃ deuicti ab eius ⁊ alior Troia
nor fuge fugiebant. Ex pte uõ Grecor obuius os uenit Oxione filius
Soburi ei filius. Telamonis qui. Telamoni aiax ꝯpo nõie dicebatur.
Et qui in mutue bellandi ipm hostilit e aggressus aut fuit vir in uirib;
mlt aut pte ⁊ fortissimi pliator. Cõmicant g̃ diuitiis pliis inter duos tãq̃
fortes. Si diu inter se bellando mutuo loquẽtur. Agnouit Hector illum
ce filium amice sue ⁊ os linea sãguis ce ꝯuicta. Quare Hector mlt; ⁊
exinde fuit letus. Depõtis armis in mlta os est affectioe blandit plaẽ
sibi in oib; spondet ei. ꝯoneet ipm ⁊ rogat. Vt ad Troia; uciat i spectacu
lis ampla; sui gnis parentela; Ar ille negãs ⁊ salutatioe; suor Grecor
⁊ sue patrie nõ obmittẽs. Rogat Hectorem ut si tãta affectioe ducat ergo
eum faciat ⁊ paret q; Troiani amplius eo die bellare desistant. Et qd
Grecos fugientes amplius nõ sequant. Si ut Troiam ad urbem cedant
Grecis eo die in pace dimissis. Annuit infelix Hector. qr in otiũ ei
misso tubepte sonitu omes Troianos retrocedere ⁊ a bello desistere fac
⁊ mãdat. Nam Troiam in Grecor naues ignem i misant. Nam omes naues
finaliter exussisset. Si aduocem ⁊ mãdatum ducis eor omes totaliter desist
unt ⁊ mlto dolore ꝯmoti ad Cuntaria redeunt ingredi unt in ipm